

Ա Ռ Ա Կ

Գ Ա Ռ Ն Ո Ւ Գ Ա Յ Լ Ը

Զօրագոռնիկն միշտ իրաշունչն է յաղթող
Ո՛վ որ չաշտար՝ հոս տեսնայ քող :

Գառնուկ մը կեցեր
Յըստակ առուակէն ծարաւը կ'անցնէր .
Գայլ մը ծով բերնով
Կուգայ հոն յանկարծ
Քաղցէն ըստիպուած
Բախտ մը փրնտուելով :
Կատղելով իսկոյն ,
Կը կանչէ գառան ,
Ի՛նչ յանդըգնութիւն ,
Որ կեցեր այդպէս
Իմին խրմելու ջուրս կը պըղտորես :
Ե՛տ յանդըգնութեան պատիժըդ կ'առնես : —
Տէր իմ վեհափառ ,
Գառնուկը կ'ըսէ , ինձ մի բարկանար .
Ե՛յլ մէյմը նայէ
Ջուրն որուն կողմէն դէպ ուր կը վազէ .
Ես քրտան քայլով
Կը խրմեմ հեռու հոս քեզնէ վարով ,
Եւ ի՛նչպէս կ'ուզես
Որ քու խրմելուքդ աղտոտեմ հոսկէց : —
Քեզ քաշէ լեզուդ ,
Դու կը պըղտորես , կանչեց գայլն անդուծ :
Ե՛ս ալ գիտեմ ես՝
Որ անցած տարի իս անիծեր ես : —
Ի՛նչպէս կարելի
Ե՛յդ՝ ըսաւ գառնուկն , երբ ծընած չէի .
Դեռ կաթ կ'ուտեմ ես : —
Եղբայրդ ուրեմն էր , թէ որ դու ան չես : —
Չունիմ ես եղբայր : —
Ո՛հկն ապա ցեղէդ պէտք է որ ըլլար .
Օ՛ր դուք ամէնքդ ալ
Ինձ թշնամի էք հովիւ , շուն ոչխար :
Ես ասանկ գիտեմ
Եւ հիմա պիտոր իմ վըրէժս առնեմ : —
Գայլն այսպէս վըճուեց
Ու իրաժաւ գառնուկն անտառը խոթեց :
Հոն լափեց զանի
Եւ անց ալ ուրիշ հարցփորձ ատեանի :

ԼԱՅՈՒՆԴԷՆ